

Mlado jagnje.

(Po Slomšekcu).



agnje mlado, lepo belo,
Z ovco past se gre veselo;
Modro starko popusti,
Samo skače in nori.

Hopsa, hopsa! poskakuje,
Z brega v breg se zaletuje;
Zmiraj bolj se oddalji
Dobri starki spred oči.

Ovca kliče: »Oj, ne skakaj,
Tam po bregu se ne takaj!
Kaj pa, revče, potlej bo,
Če si zlomiš nogico?«

Jagnje ovce ne posluša
Še predrzniše poskuša;
Čez strmino se spusti, —
Zlomi nogo, — obleži.

Jagnje nogico zlomilo,
Glasno klicalo in vpilo:
»Oj! otroci, vbogajte
Svoje skrbne matere!«

Deček in bukve.

»V kot sem vas ondan zagnal
Bukvice strašno učene.
Rad pa vendar bi spoznal,
Kaj bi vé rade iz mene.
Uči se, uči se brati,
Silijo oče in mati,
Znanje, modrost boš dobil,
Če se boš 'z bukev učil.
Enkrat bi vendar rad vedel,
Kaj bom iz bukev izvedel.«

(Odpre bukve.) »Ná — kar tiho ste, — molčite.
Kaj pa to-le? Same kavke.